

Dit is het verhaal “Van een leeuw en een konijn (B1)” door Lut Baten. Deze tekst kan je integraal delen met geïnteresseerden met vermelding van de auteurs.

Van een leeuw en een konijn © 2022 by Lut Baten is licensed under CC BY-NC-ND 4.0. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

Van een leeuw en een konijn

In een mooie, groene vallei, met lekker mals gras, grote, lommerrijke bomen en plassen vol fris water leefden veel dieren, groot en klein. Maar ze waren niet gelukkig. Ze waren altijd ongerust want er woonde ook een leeuw die heel lui, wreed en vraatzuchtig was. Hij doodde om zijn plezier en hield ervan de dieren te zien beven voor hem. De dieren leefden in angst. Op een dag, toen de leeuw weer zomaar dieren gedood had, kwamen ze bij elkaar en beraamden ze een plan. De grote olifant ging met het plan naar de leeuw.

"Leeuw" zei hij, "Jij vangt je eten met veel inspanning en als het je zint. Dat is lastig. Ik, als grote olifant, heb je een beter idee want je kan je eten ook zonder moeite krijgen." De leeuw geeuwde terwijl hij zijn klauwen keurde: "Hoe is dat dan?"

De olifant keek een beetje in het rond en zei stil: "Ik zou je elke dag een dier kunnen sturen, als maaltijd."

De leeuw keek de olifant aan van onder zijn wenkbrauwen. "Jij, grote olifant, kunt dat, zomaar?" En achteloos antwoordde de olifant: "Ja, ik ben de grootste en de sterkste. Maar er zit een voorwaarde aan vast."

"En die is", vroeg de luie leeuw.

"Dat je de rest van de dag op je luie kont blijft liggen en alle dieren met rust laat." zei de olifant streng. "Anders heb je met mij te doen".

"Als het dat maar is" smaalde de leeuw met dichtgeknepen ogen en een gemeen lachje om zijn muil. En zo beslisten de dieren elke dag welk dier die dag een maaltijd voor de leeuw moest zijn. Ze lootten erom.

Op een dag kwam een konijn gekozen uit die loterij. Het konijn was wel klein maar slim en het zei: "Luister, ik heb een plan waarmee we, als je het ermee eens bent, van die leeuw af kunnen zijn. Ik ga naar de leeuw maar ik zal wat later dan de afgesproken tijd. Jullie hoeven niet bang te zijn. Vertrouw me. Ik weet wat ik doe."

De dieren waren het natuurlijk allemaal eens. Het moest maar eens stoppen met die leeuw. Zo gezegd, gedaan. Het slimme konijn ging, met vertraging, naar de leeuw. De leeuw was hongerig en boos. En hij brulde naar het konijn: "Waarom ben je te laat?" Hij antwoordde: "Ik ben de boodschapper van de dieren. Het konijn dat ze je als maaltijd stuurden is opgegeten. Door een andere leeuw, op weg hiernaartoe."

De leeuw brulde: "Dan eet ik jou op. Maar wie is die leeuw en waar was dat?"

Het konijn antwoordde: "Die leeuw zei: Ik heb meer recht op deze vallei en op de dieren die hier leven."

Ik zei hem dat het konijn uw maaltijd was en dat u boos zou zijn maar hij vervloekte u. Ik kon ternauwernood ontsnappen om u dit te melden.

Daarom ben ik laat.

De leeuw antwoordde: "Waar is die leeuw? Ik moet die zien, die onverlaat. Wat denkt hij wel. Ik ben hier de baas. De vallei is van mij! Ik laat me mijn eten niet afpakken." Woedend volgde de leeuw het konijn. Die nam hem mee naar een wat een gewone plas was, gevuld met helder water. Maar het was een diepe, gevaarlijke en ijskoude krater. Grote zwarte blokken lagen op de oever. Het konijn zei: "Hier is het, maar pas op, hij kan zich achter een blok, tegen de rand van het water verschuilen. Ga bovenop een blok staan en kijk naar beneden. De leeuw keek in de put en zag zijn spiegelbeeld en de weerspiegeling van het konijn en geloofde het verhaal dat het konijn hem had verteld. Hij brulde hard. De rotsen weergalmden zijn gebrul. De leeuw zag en hoorde een andere leeuw. Buiten zichzelf van woede sprong hij in de put om die andere leeuw te doden. Zijn territorium was van hem alleen. En toen verdronk hij. Het konijn keerde verheugd terug naar de dieren en vertelde hen dat ze nu eindelijk in vrede konden leven."